

Az itt következő szövegrészletek – mint a Csáki Judit előző cikke is – az *Antiszemita közbeszéd Magyarországon 2002-2003-ban* című kötetben jelentek meg (Budapest, Hungary, 2004); ezek az 59-60. oldalakon. Mihalcsik Zsófia hosszabb cikkében engem idéz *A gyűlöletbeszéd igazi művelői és gerjesztői* fejezet élén, utánam még mások következnek. Érdemes elgondolkodni azon, hogy e részletek kiragadásának módjával és tartalmukkal a cikkíró valójában mit is bizonyít.

T. K. A.

Mihalcsik Zsófia:

Vita a „gyűlöletbeszéd”-törvényről

(...)

A gyűlöletbeszéd igazi művelői és gerjesztői

„Van olyan vélemény, hogy a militáns zsidók azért uszítanak antiszemitizmusra, hogy megakadályozzák kevésbé militáns társaik asszimilációját. A cél méltánylandó is. De ha a vélemény valóban helytálló, ki kell jelentenünk, hogy a módszer és az egész jelenség mélyen tisztességtelen.” *Tóth Károly Antal (Göteborg): Nobelesdi. Havi MF, 2003. 03.*

„Löwy Tamás főrabbi 1999 júniusában a zsidó áldozatokért mondott ima (kaddis) alkalmával azt mondta Egerben: »még ma sincs egyértelmű magyarázat, hogy Magyarország – és benne az egyetemes kultúra olyan fellegvéra is, mint Eger – miként vált a gyűlöletek eszközévé, részvétlen szemlélőjévé, a pusztulás elősegítőjévé«. Tehát az egész ország, minden magyar város, nyilván az ott élő emberekkel együtt a zsidó elleni gyűlölet eszköze, pusztulásuk részvétlen szemlélője, elősegítője volt. [...] Egy egész lakosságot olyasvalamiért vádolni, amiről nem tehet, bizony kimeríti a »gyűlöletbeszéd« fogalmát, ami magyarul rendesen uszításnak mondunk. Ez az uszítás kettős: izgatja a zsidó lakosságot a nem zsidók ellen, de fordítva is. Hiszen ki tudja szeretni azokat, akik rágalmaikkal őt?» *Tóth Károly Antal (Göteborg): Nobelesdi. Havi MF, 2003. 03. 10.*